

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΚΑΝ.ΕΠΕ.

Επεμβάσεις με Στόχο την Αύξηση της Τοπικής Πλαστιμότητας

ΑΣΚΗΣΗ 1

ΖΗΤΕΙΤΑΙ:

Να προσδιοριστεί η απαιτούμενη περίσφιγξη στο πλέον εύτρωτο πρωτεύον υποσύλωμα της κατασκευής που να ικανοποιεί την απαίτηση για συντελεστή σεισμικής συμπεριφοράς $q=3,0$. (Για τον ορισμό του πλέον εύτρωτου δομικού στοιχείου βλ. ΚΑΝ.ΕΠΕ. § Σ 8.2.3(iii))

ΔΙΝΕΤΑΙ:

Ορθογωνικό υποσύλωμα ύψους

$h_{καθ}=3m$

Διατομή:

$d_c=500mm$, $b_c=350mm$

Επικάλυψη οπλισμού

$c=25mm$

Η μέση τιμή της αντοχής του σκυροδέματος προέκυψε $f_{ctm}=17MPa$ και η χαρακτηριστική $f_{ck}=14MPa$

Ο χάλυβας αναγνωρίστηκε

S400

Αξονική δύναμη:

$N_d=-800$ kN

Παράγοντας υπεραντοχής

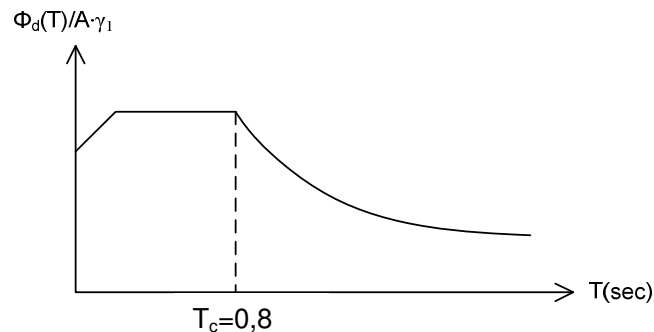
$q_u=1,2$

Για την επιλογή του παράγοντα υπεραντοχής q_u βλ. ΚΑΝ.ΕΠΕ. Κεφ.4, Παράρτημα 4.2 και EC8 § 5.2.2.2

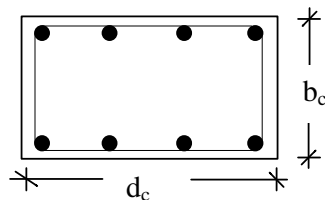
Η ιδιοπερίοδος του κτιρίου να θεωρηθεί

$T=0,33$ sec

Δίνεται το φάσμα σχεδιασμού

Σχήμα 1: Φάσμα σχεδιασμού

Σχήμα 2: Διαστάσεις διατομής

ΛΥΣΗ

Έλεγχος ικανότητας επιβολής περίσφιγξης

Ο λόγος πλευρών του υποστυλώματος είναι : $d_c/b_c=500/350\approx 1,42$

Η τεχνική είναι ευχερής σε στοιχεία με κυκλική διατομή ή ορθογωνική διατομή σχετικά μικρών διαστάσεων, με λόγο πλευρών που δεν ξεπερνά το 2:1, ΚΑΝ.ΕΠΤΕ., ΣΣ8.2.3(α).

Ο απαιτούμενος δείκτης συμπεριφοράς λόγω πλαστιμότητας θα είναι (ΚΑΝ.ΕΠΤΕ. § 8.2.3.δ (i)) $q_\pi=q:q_u=3,0:1,2=2,5$.

Ο απαιτούμενος δείκτης πλαστιμότητας μ_δ του δομήματος σε όρους μετακινήσεων, για $T=0,33 \text{ sec} < T_c=0,8\text{sec}$, είναι (ΚΑΝ.ΕΠΤΕ. εξίσωση (8.17)):

$$\mu_\delta = 1 + \frac{T_c}{T} (q_\pi - 1) = 1 + \frac{0,8}{0,33} (2,5 - 1) = 4,6$$

Για το πλέον εύτρωτο πρωτεύον στοιχείο της κατασκευής απαιτείται

$$\mu_{\delta i} = \mu_\delta = 4,6$$

Η απαιτούμενη τιμή του δείκτη πλαστιμότητας σε όρους καμπυλοτήτων $\mu_{1/r}$ για την κρίσιμη διατομή του υποστυλώματος υπολογίζεται (ΚΑΝ.ΕΠΤΕ. § Σ8.2.3 δ (iv)):

$$(\mu_{1/r} - 1) / (\mu_{\delta i} - 1) = 3 \Rightarrow \mu_{1/r} = 3\mu_{\delta i} - 2 = (3 \cdot 4,6) - 2 = 11,8$$

Η απαιτούμενη τιμή μέγιστης θλιπτικής παραμόρφωσης του σκυροδέματος είναι (ΚΑΝ.ΕΠΤΕ. εξίσωση (Σ8.11)):

$$\varepsilon_{cu,c} = 2,2 \cdot \mu_{1/r} \cdot \varepsilon_{sy} \cdot \nu = 2,2 \cdot 11,8 \cdot \frac{400 \cdot 1,15}{200.000} \cdot 0,27 \approx 0,016$$

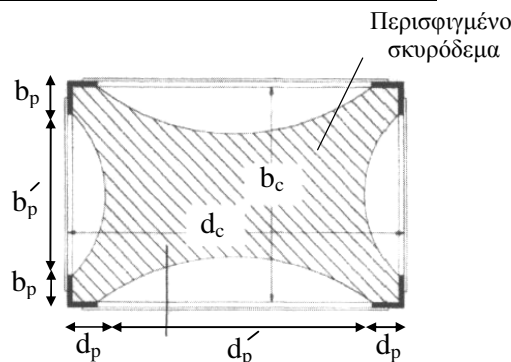
για ανηγμένη αξονική θλιπτική δύναμη υπολογιζόμενη με τη μέση τιμή της ονομαστικής αντοχής του σκυροδέματος ίση με:

$$\nu = 800 / (0,5 \cdot 0,35 \cdot 17 \cdot 10^3) = 0,27 > 0,2$$

Οι τιμές ε_{sy} και ν υπολογίζονται με βάση τις μέσες τιμές αντοχής χάλυβα και σκυροδέματος. Λαμβάνεται $f_{ym}=1,15f_{yk}$.

Εφαρμογή ενίσχυσης

- Χαλύβδινη περίσφιγξη (μεταλλικός κλωβός)

Σχήμα 3: Περίσφιγξη με μεταλλικό κλωβό

Η εφαρμογή του μεταλλικού κλωβού ακολουθεί τις διατάξεις του ΚΑΝ.ΕΤΠΕ. της §Σ8.2.3, §6.2.2 και §Σ6.2.2.

$$A_c = b_c \cdot d_c = 0,35 \cdot 0,5 = 0,175 \text{m}^2 \quad (\text{ΚΑΝ.ΕΤΠΕ. § Σ6.2.2β})$$

Για το μεταλλικό κλωβό θα χρησιμοποιηθούν 4 γωνιακά L50x50x5mm που θα τοποθετηθούν σε όλο το ύψος του υποστυλώματος και ελάσματα ανά αποστάσεις s όλα ποιότητας χάλυβα Fe360 ($f_y=235 \text{ N/mm}^2$)

Οπότε $b_p=d_p=50\text{mm}$:

$$\left. \begin{aligned} \beta &= \frac{2b_p}{b_c} = \frac{2 \cdot 50}{350} \cong 0,286 \\ \gamma &= \frac{2d_p}{d_c} = \frac{2 \cdot 50}{500} \cong 0,2 \end{aligned} \right\} \quad (\text{ΚΑΝ.ΕΤΠΕ. § Σ6.2.2β})$$

$$\alpha_n = 1 - \frac{1}{3 \cdot 0,175} \left[0,35^2 (1 - 0,286)^2 + 0,5^2 (1 - 0,2)^2 \right] = (\text{ΚΑΝ.ΕΤΠΕ. εξίσωση (Σ6.13)})$$

$$= 1 - \frac{1}{0,525} (0,06245 + 0,16) \rightarrow \alpha_n \cong 0,576$$

$$\alpha = \alpha_n \cdot \alpha_s = 0,576 \cdot 0,9 \rightarrow \alpha = 0,5184 \quad (\alpha_s \text{ από ΚΑΝ.ΕΤΠΕ. § Σ6.2.2β})$$

Υπολογίζεται το w_{wd} :

$$\varepsilon_{cu,c} = 0,0035 + 0,1 \cdot \alpha \cdot w_{wd} \Rightarrow w_{wd} = \frac{0,016 - 0,0035}{0,1 \cdot 0,5184} \cong 0,24 \quad (\text{ΚΑΝ.ΕΤΠΕ. εξίσωση (8.18)})$$

$$w_{wd} = 2\rho_{\min} \frac{f_{yd}}{f_{cd}} \quad (\text{ΕΚΩΣ 2000 § 18.4.4.2})$$

$$\text{όπου } \rho_{\min} = \min(\rho_b, \rho_h) = \min\left(\frac{n_b A_{sw}^{\sigma_k}}{b \cdot s}, \frac{n_h A_{sw}^{\sigma_k}}{h \cdot s}\right) =$$

$$\frac{A_{sw}^{\sigma_k}}{s} \min\left(\frac{n_b}{b}, \frac{n_h}{h}\right) = \frac{A_{sw}^{\sigma_k}}{s} \min\left(\frac{2}{0,5}, \frac{2}{0,35}\right) = \frac{A_{sw}^{\sigma_k}}{s} \times 4 (\text{m}^{-1}) \rightarrow$$

$$2 \times \left(\frac{A_{sw}^{\sigma_k}}{s} \times 4\right) \frac{235,25}{14 \times 1,15} = 0,24$$

$$\text{Έτσι: } \frac{A_{sw}^{\sigma_k}}{s} = \frac{0,24 \cdot 14 \times 1,15}{2 \times 14 \cdot 235 \times 1,5} \cdot 10^3 \cong 1,37 \text{ mm}$$

Έστω ελάσματα πλάτους 25mm και πάχους 5mm

Οι αποστάσεις προκύπτουν:

$$s = \frac{A_{sw}}{A_{sw}^{\sigma_k}/s} = \frac{25 \times 5}{1,37} = \frac{125}{1,37} \cong 91 \text{ mm} \leq 0,5 \cdot b_c = 0,5 \cdot 350 = 175 \text{ mm}$$

Από ΚΑΝ.ΕΤΠΕ. § Σ8.2.3ζ στην περίπτωση του μεταλλικού κλωβού αρκεί η ικανοποίηση της σχέσης $s \leq 0,5b_c$.

Επομένως επιλέγονται να τοποθετηθούν οριζόντια χαλύβδινα ελάσματα $b_w \times t_w = 25\text{mm} \times 5\text{mm}$ ανά 90 mm καθ' ύψος του υποστυλώματος.

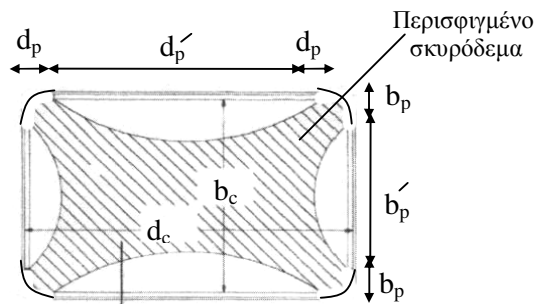
Προφανώς μπορούν να τοποθετηθούν και ελάσματα μεγαλύτερου πάχους π.χ. $25\text{mm} \times 7\text{mm}$ αφού τότε:

$$s = \frac{25 \times 7}{1,37} = \frac{175}{1,37} \cong 128 \text{ mm} \leq 0,5 \cdot b_c = 0,5 \cdot 350 = 175 \text{ mm}$$

Τελικά τοποθετούνται ελάσματα $25\text{mm} \times 7\text{mm}$ ανά 125mm

Περίσφιγξη με επικολλητά υφάσματα ΙΟΠ άνθρακα

Ακολουθούνται οι διατάξεις του ΚΑΝ.ΕΤΠΕ. §Σ.8.2.3.(α),(δ) και § 6.2.3.

Σχήμα 3: Περίσφιγξη με ινοπλισμένα πολυμερή

Γίνεται εξομάλυνση γωνιών σε μήκος $b_p = d_p = 50 \text{ mm}$

$a_n = 0,576$ όπως και προηγουμένως έχει προκύψει, όμως

$a_s = 1,0$ επειδή το υφάσμα είναι συνεχές

$$\varepsilon_{cu,c} = 0,0035(f_{c,c} / f_c)^2 \quad (\text{ΚΑΝ.ΕΤΠΕ. εξίσωση (8.19)})$$

Θα χρησιμοποιηθούν υφάσματα ινοπλισμένων πολυμερών με ίνες άνθρακα με $E_j = 231\text{GPa}$, $f_u = 3800\text{MPa}$,

$$f_{c,c}^2 = \varepsilon_{cu,c} \times f_c^2 / 0,0035 \rightarrow f_{c,c}^2 = 0,016 \times 14^2 / 0,0035 \approx 896 \rightarrow f_{c,c} = 29,9 \text{ MPa}$$

όπου

$$f_{c,c} = (1,125 + 1,25a \cdot \omega_{wd}) f_c \rightarrow (\text{ΚΑΝ.ΕΤΠΕ. εξίσωση (6.21)})$$

$$1,25 \cdot 0,576 \cdot \omega_{wd} = \frac{29,9}{14} - 1,125 = 1,01 \rightarrow \omega_{wd} = 1,40$$

$$f_{jd} = \frac{f_u}{1,2} \quad (\text{Λαμβάνεται } \gamma_m = 1,2)$$

οπότε:

Απαιτούμενο συνολικό πάχος υφάσματος ($t_{ολ}$):

$$t_{ολ} = \frac{A_{sw}^{σκ}}{s} = \frac{\omega_{wd}}{2 \min\left(\frac{n_b}{b}, \frac{n_h}{h}\right)} \frac{f_{cd}}{f_{jd}} = \frac{\omega_{wd}}{2 \min\left(\frac{2}{0,35}, \frac{2}{0,5}\right)} \frac{f_{cd}}{f_{jd}} = \frac{1,40}{2 \times 4} \frac{14 \times 1,2}{3800 \times 1,5} \times 10^3 \cong 0,516$$

Μπορούν να τεθούν 3 στρώσεις υφάσματος με πάχος ινών 0,17 mm.

Για την σχέση πάχους $t_{ολ}$ με το ω_w χρησιμοποιείται ο τύπος του ΕΚΩΣ 2000 (§ 18.4.4.2) όπου αντί του f_{yd} , τίθεται η εφελκυστική αντοχή f_{jd} των ΙΟΠ εφόσον το πλήθος κ των στρώσεων ΙΟΠ είναι ≤ 3 . Διαφορετικά αν ήταν $\kappa \geq 4$ θα ετίθετο:

$f_{jd}^I = f_{jd} \cdot \psi$ όπου $\psi = \kappa^{-1/4}$ (βλ. § 6.2.3.). Έτσι εάν επιλέγεται ύψος ινών 0,12mm θα απαιτούνταν πάνω από 3 στρώσεις, άρα: $t_{οπ.} = 0,516 / 7^{1/4} = 0,84$ mm. Άρα το πλήθος των στρώσεων θα είναι 0,84/0,12=7 στρώσεις.

ΑΣΚΗΣΗ 2

ΖΗΤΕΙΤΑΙ:

Να προσδιοριστεί η απαιτούμενη περίσφιγξη του υποστυλώματος της Άσκησης 1 με απαίτηση τοπικού δείκτη συμπεριφοράς $m=4,6$.

ΛΥΣΗ

Ισχύει: $m_{οπ.} = \mu_{δ,οπ.}$ (ΚΑΝ.ΕΤΠΕ. § 8.2.3(ε))

Επομένως $\mu_{δi} = 4,6$

Ισχύουν τα αποτελέσματα της Άσκησης 1

ΑΣΚΗΣΗ 3

ΖΗΤΕΙΤΑΙ:

Να προσδιοριστεί η απαιτούμενη περίσφιγξη του πλέον εύρωστου υποστυλώματος περίσφιγξης της Άσκησης 1 με απαίτηση γωνίας στροφής στην αστοχία $\theta_u = \theta_{u,απαιτ.}$

Να θεωρηθεί ότι το κτίριο είναι πενταόροφο με ισούψεις ορόφους και ότι είναι πιθανός ο σχηματισμός πλαστικού μηχανισμού ορόφου στο ισόγειο.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΛΥΣΗΣ

$$\theta_y = (1/r)_y \frac{L_s + a_v z}{3} + 0,0014 \left(1 + 1,5 \frac{h}{L_s} \right) + \frac{(1/r)_y d_b f_y}{8 \sqrt{f_c}} \quad (\text{Σχέση } \Sigma.2 \quad \S 7.2.2.)$$

ΚΑΝ.ΕΤΠΕ.)

$$\text{Επομένως } \mu_{\theta,οπ.} = \frac{\theta_{u,οπ.}}{\theta_y}$$

$$\text{Ισχύει } \mu_{\delta} = \frac{H_{οπ.}}{H_{tot}} \mu_{\theta} = \frac{1}{5} \mu_{\theta} \quad (\text{Σχέση } 8 \text{ } \S 7.2.6. \text{ ΚΑΝ.ΕΤΠΕ.})$$

$$\text{Επομένως } \mu_{\delta,οπ.} = (1/5) \cdot \mu_{\theta,οπ.}$$

Η Άσκηση επιλύεται όπως και η 1^η Άσκηση θέτοντας $\mu_{\delta} = \mu_{\delta,οπ.}$ αντί $\mu_{\delta} = 4,6$.